

Nr 256.

Av fru **Sjöström-Bengtsson m. fl.**, i anledning av *Kungl. Maj:ts proposition med förslag till föräldrabalk, m. m.*

I nu gällande lag om barn utom äktenskap förefinnes den bestämmelsen att, om moder till barn utom äktenskap ingår äktenskap med annan än barnets fader, kunna makarna efter gemensam överenskommelse bestämma, att barnet skall bära styvfaderns namn, och låta anteckna detta i kyrkboken.

Denna möjlighet föreligger icke beträffande barn i äktenskap, där modern efter äktenskapsskillnaden ingår nytt äktenskap, utom i det fall att tillstånd till sådan namnändring meddelas av statistiska centralbyrån.

I stället för att ansöka om sådant tillstånd händer inte sällan, att styvfadern adopterar hustruns barn i ett tidigare äktenskap för att därigenom ge barnet rätt att bära hans släktnamn.

En sådan adoption torde i en del fall vara den bästa lösningen, men enbart namnfrågan kan dock ej vara tillräckligt skäl för en åtgärd, som medför icke önskvärda konsekvenser, bl. a. ekonomiska sådana, vilka kunna bli till skada för barnet.

Adoptioner av här berörda slag komma ofta till stånd, när barnet uppnått skolåldern. Dessförinnan har barnet kallats vid styvfaderns släktnamn och ofta varit okunnigt om att styvfadern ej varit dess verkliga fader. Då emellertid anmälan till skolan och inskrivning i dess journaler måste ske under barnets faktiska släktnamn, inträder det förhållandet, att barnet i skolan kallas vid ett nytt, för barnet helt främmande namn. Detta kan medföra konflikter, vilka kunna menligt inverka på barnets psykiska hälsotillstånd.

I remissvaren över sakkunnigas förslag till föräldrabalk ha barnavårdsnämnderna i Stockholm och Göteborg, vilka måste anses ha vittgående erfarenheter av dessa förhållanden, framhållit, »att det för skilsmässobarn otvivelaktigt vore en fördel, om de i fråga om möjlighet att antaga styvfaderns släktnamn jämfördes med barn utom äktenskapet».

Det må i detta sammanhang påpekas lämpligheten av att den naturlige fadern, innan namnförändringen sker, gives tillfälle att framföra sina synpunkter i ärendet. Han bör dock icke äga möjlighet att förhindra barnet antaga styvfaderns namn, om denna anordning i övrigt anses lända till barnets bästa.

Vad i denna motion framhållits, torde i tillämpliga delar gälla även adoptivbarn från hustruns tidigare äktenskap.

Med hänvisning till vad sålunda anförts hemställa vi,

att riksdagen vid behandling av Kungl. Maj:ts proposition nr 93 med förslag till föräldrabalk måtte vidtaga sådana förändringar, att barn till hustrun i föregående äktenskap erhålla samma möjlighet att antaga styvfaderns namn, som nu tillkommer barn utom äktenskap.

Stockholm den 22 mars 1949.

Anna Sjöström-Bengtsson.

John Sandberg.

Ulla Lindström.

Hulda Flood.

Gärda Svenson.
